

Протокол

№

гр. София, 23.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в публично заседание на 23.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **6148** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на именно повикване в 14.15 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Х. С. Г., редовно призована се явява лично и с адв. К. М., с пълномощно по делото от днес.

ОТВЕТНИКЪТ – Р. Б. Н. - ПОЛИЦЕЙСКИ ИНСПЕКТОР КЪМ ОТДЕЛ "ПЪТНА ПОЛИЦИЯ" - СДВР, редовно призован, не се явява и не се представлява.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

Адв. М. - Да се даде ход на делото.

В залата се явява гл. юрисконсулт В. П., пълномощник на ответника с пълномощно по делото от днес, който беше запознат с извършените процесуални действия до момента.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалба на Х. С. Г. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001939 от 15.04.2026 г., издадена от Р. Б. Н. – полицейски инспектор към отдел „Пътна полиция“ – СДВР.

ДОКЛАДВА изпратената от ответника административна преписка.

ДОКЛАДВА молба постъпила на 11.06.2026 г. от жалбоподателката с доказателствено искане за допускане на един свидетел при режим на довеждане.

ДОКЛАДВА писмо постъпило на 17.06.2026 г. от ответника с приложени писмени доказателства за материалната компетентност на издателя на оспорената ЗППАМ.

ДОКЛАДВА молба постъпила на 18.06.2026 г. от процесуалния представител на жалбоподателката с искане за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта.

ДОКЛАДВА Определение на съда от 19.06.2026 г., с което е отхвърлено искането за спиране на оспорената ЗППАМ.

АДВ. М.: Поддържа жалбата. Не възразявам да се приеме административната преписка. Поддържа и доказателственото искане. Правим допълнително доказателствено искане, а именно да се допусне изслушване и на жалбоподателката, която да даде обяснения какво се е случило, смятам че е относимо към предмета на доказване и е от особена важност за правилното решаване на делото.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ П.: Оспорвам жалбата. Моля да се приеме административната преписка. Представям и моля да приемете справка, от която е видно, че водачът на моторното превозно средство /МПС/ с ЕГН [ЕГН] не разполага със свидетелство за управление на МПС. По доказателствените искания на жалбоподателя, предоставям на съда.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към доказателствата по делото представените такива с жалбата, административната преписка, както и допълнително представените от ответника писмени доказателства във връзка с компетентността на административния орган издал оспорената ЗППАМ, както и днес представената справка.

СЪДЪТ по искането за допускане на един свидетел при режим на довеждане, намира същото за относимо и допустимо към изясняване предмета на спора, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА един свидетел при режим на довеждане, който да установи факти и обстоятелства свързани с процесното моторно превозно средство и управляването му от лицето посочено, както в АУАН, така и в заповедта, а именно И. П. И..

СЪДЪТ пристъпи към разпит на допуснатия свидетел.

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността и разпит на свидетеля.

В. Х. Г., 56 г., българка, българска гражданка, майка съм на жалбоподателката Х. С. Г..

Предупредена за наказателната отговорност по чл. 290 НК.

Обещава да каже истината.

АДВ. М.: Кажете къде живеете? Заедно ли живеете с дъщеря ви в една къща? Притежава ли дъщеря ви лек автомобил „М.? Познавате ли И. П. И.? Разкажете всичко което знаете за свалените номера? Кажете, кой всъщност ползва и управлява този автомобил?

СВИДЕТЕЛКАТА Г.: Живеем в една сграда, но в различни апартаменти. Дъщеря ми живее с И. И. на семейни начала от две години и половина. Автомобилът, за който става въпрос е нейна собственост, тя го шофира, с него кара детето си на ясла/градина и с него ходи на работа. В същия ден, понеже ключовете на автомобилите стоят долу при мен в кухнята, за нейния автомобил, моя и на другата ми дъщеря. Аз не разбрах, кога е влязъл И. и кога е взел тези ключове. Аз бях там, той мина и каза че излиза за малко до съседа. Въобще не видях кога е взел ключовете.

АДВ. М.: Някога, преди този случай, И. управлявал ли е този автомобил и ако не, защо?

СВИДЕТЕЛКАТА Г.: Не е управлявал този автомобил. Имаше един случай когато се бяха скарали. Той пожела да вземе ключовете и да тръгне да бяга нанякъде, но ние не му позволихме и тогава се скарахме, не му позволихме, защото знаехме, че няма свидетелство за управление на МПС. Тя му беше казала, че ще го закара докъдето иска, но няма да му даде колата. Никой не му е давал, защото специално за шофиране без книжка сме много стриктно възпитани.

АДВ. М.: Нямам повече въпроси.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ П.: Нямам въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ: Спомняте ли си кога бяха свалени номерата на автомобила?

СВИДЕТЕЛКАТА Г.: Това се случи точно на В. и цялата ситуация беше много изненадваща, просто не можахме да разберем какво се случва.

АДВ. М.: Когато И. дойде и казва че отива някъде, дъщеря ви беше ли в къщата при вас?

СВИДЕТЕЛКАТА Г.: С дъщеря ми правехме козунаци и тя излезе за малко до градинката. Той дойде и каза, че отива до комшията отсреща. Аз казах, че яденето е почти готово и да сядаме на трапезата. Той каза, че идва ей сега. Малко след това дъщеря ми звънна и попита какво е станало. Тя беше с детето в градинката, която е до нас. Колата беше паркирана на улицата, не беше в двора.

АДВ. М.: Нямам други въпроси.

СЪДЪТ приключи разпита на свидетеля.

СЪДЪТ освободи свидетеля от съдебната зала.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА – ЛИЧНО: Само да уточня. Във въпросния ден аз правех козунаци в моя апартамент, а тя си беше долу на нейния етаж. След като направихме козунаците хапнахме, аз излязох с детето до градинката, уточнявам че при нас има градинка, но аз бях два блока по-надолу. Понеже И. ми беше казал, че е при комшията и аз му пиша „няма ли да се прибереш“, той вижда какво съм написала и в момента, в който му се обаждам той казва, че е на „Редута“. Аз нямам представа, че реално е взел колата и така е стигнал до „Редута“. За жалост другият свидетел, тя наистина ме видя, тя работи в ИСУЛ, но не можах да я доведа защото не и знам имената. Винаги аз съм шофирала колата, винаги аз съм го придружавала с колата, аз съм го возила до последно.

АДВ. М.: Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ П.: Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

С оглед становището на страните, че нямат други доказателствени искания и няма да сочат други доказателства, СЪДЪТ счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ ЗА ПРИКЛЮЧИЛО ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. М.: Моля да уважите жалбата и да отмените обжалвания индивидуален административен акт и да ни присъдите разноските, за които сме представили списък. На първо място считам, че органът, издал обжалвания административен акт, не се е съобразил със следното обстоятелство, а именно, че разпоредбата на чл. 171, т. 2а, буква „а“ предл. последно от ЗДвП няма санкционна норма. То няма санкционна норма, защото смисъла и целта на законодателя с приемането на тази разпоредба е да опази движението по пътищата от лица, които управляват леки автомобили, които юридически не са тяхна собственост, ползват ги трайно, перманентно, било по силата на пълномощно, било по силата на скрит договор за прехвърляне на собствеността на МПС, било вписан като ползвател в малкия талон. Това е смисъла, който е вложил законодателя и той е използвал формата „е управлявано“, това имам предвид. За същата обективна обстановка, когато разглеждаме чл. 177, ал. 1, т. 3, буква „а“ ЗДвП, тук вече имаме санкционна норма „който допуска“ или „предоставя“, има почти идентичност на хипотезите и двете правни норми смятам, че не би могло да има безвиновно нарушение или санкциониране на собственик, без той да има някаква форма на вина, т.е. деянието му да е умишлено и непредпазливо. Затова смятам, че органът, издал индивидуалния административен акт, е следвало да положи процесуални усилия преди да издаде тази ПАМ и да разбере дали всъщност не е налице нарушение на собственика, който е допуснал или предоставил и въобще кой точно управлява този лек автомобил. Смятам, че от доказателствата по делото установихме, че този автомобил трайно се е управлявал от собственика. Дори ключовете от автомобила са се намирали в друг апартамент, различен от жилището, в което са живеели на съпружески начала. Не е налице и хипотезата на чл. 177 – „допускане“ или „предоставяне“. Да се приеме обратното, означава всъщност да се санкционира собственик на автомобил, който няма никаква вина за това, че някой без неговото знание или разрешение е взел и е управлявал автомобила без свидетелство за управление или извършва някакъв друг вид нарушение. В искането ми по чл. 166 АПК, във втората си част съм развил подробни съображения от правна страна, които моля да ги приемете като писмени бележки в хода по същество. В този смисъл моля да произнесете вашият съдебен акт. Един последен аргумент. Служебно ми е известно, че всъщност за това деяние, за което е образувано административнонаказателно производство на нарушителя, всъщност е от обективна и субективна страна съставомерно по обвинение за престъпление, за което му е повдигнато обвинение. Би следвало органът, който е издал обжалваната ПАМ, само на това основание да прекрати административнонаказателното производство и по този начин да си отмени обжалваната ПАМ, защото без всяко административнонаказателно производство тази ПАМ е безсмислена и незаконосъобразна. Очевидно това не е направено, но така или иначе моля да приемете аргументите, които съм изложил, да съобразите доказателствата, които сме ангажирали, да съобразите, че тяхна е доказателствената тежест да докажат положителния факт, а именно кой управлява трайно, перманентно този автомобил, въз основа на какъв документ и дали има допускане или предоставяне на автомобила. След като е тяхна доказателствената тежест, а те на са я изпълнили, а ние доказваме обратните факти, моля да се произнесете с решение, с което да уважите жалбата.

ГЛ. ЮРИСКОНСУЛТ П.: Моля да отхвърлите жалбата и да потвърдите процесната заповед, като законосъобразна и правилна, същата е издадена от компетентен орган. Считам вмененото деяние

за доказано от събраните по делото доказателства. Същото е правилно квалифицирано. Със заповедта е постигнат и този превантивен ефект, който е предвидил законодателя. Подробни съображения съм изложил в писмени бележки, които представям и моля да приемете. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. Правя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

СЪДЪТ ОБЯВИ УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧИЛИ И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЕДНОМЕСЕЧЕН СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.30 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: